گزارش یک

زهرا چیذری

دارو در دام ارز توافقی

وزیر بهداشت طی نامه‌ای به رئیس‌جمهور درباره تبعات حذف ارز ترجیحی دارو هشدار داد

حذف ارز ترجیحی دارو می‌تواند فاجعه‌بار باشد؛ ماجرایی که وزیر بهداشت را دست به قلم کرده تا در نامه‌ای به رئیس‌جمهور درباره حذف ارز ترجیحی دارو هشدار دهد. ماجرا بر سر حذف ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی و جایگزینی آن با ارز توافقی است؛ تجربه‌ای که در طرح ناموفق دارویار داشتیم و ارز ۴هزارو۲۰۰ تومانی جای خود را به ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ داد. حالا وزیر بهداشت از رئیس‌جمهور برای جلوگیری از افزایش پرداختی از جیب مردم، ارز ترجیحی ۲۸هزارو۵۰۰ تومانی دارو و ملزومات مصرفی پزشکی در بودجه ۱۴۰۵ حذف نشود. اهمیت باقی ماندن ارز ۲۸ هزار تومانی زمانی جدی‌تر می‌شود که بدانیم به گفته رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس موجودی ۵۷۵ قلم دارو فقط پاسخگوی دو ماه است و برای انتقال ارز مشکل جدی داریم.

ناصر جعفری | تسنیم

در حالی که طبق قانون‌های توسعه پرداخت از جیب مردم باید به کمتر از ۳۰ درصد برسد و برنامه‌ریزی نظام سلامت باید به گونه‌ای باشد که بیماران به جز درد و رنج بیماری درد و رنج دیگری نداشته باشند، اما طی سال‌های اخیر سیاست‌گذاری‌ها به گونه‌ای بوده که پرداخت از جیب مردم را به بالای ۷۰ درصد رسانده و ادامه روند این سیاست‌گذاری‌های نادرست همچنان میزان پرداخت از جیب مردم را افزایش می‌دهد. حالا هم برنامه دولت برای حذف ارز ترجیحی و جایگزینی آن با ارز توافقی در هر حوزه‌ای تبعات سنگین نداشته باشد بی‌تردید در حوزه دارو و درمان می‌تواند شرایط را برای بیماران به مراتب سخت‌تر کند. از سوی دیگر همین حالا هم به دلیل فقدان نقدینگی و تخصیص ارز و همچنین انتقال ارز برای خرید دارو و مواد اولیه وضعیت ذخایر دارویی کشورمان مناسب نیست و در حالی که بر اساس تکالیف قانونی باید برای شش ماه ذخیره دارویی داشته‌باشیم، اما در حال حاضر ذخایر دارویی به کمتر از دو ماه کاهش یافته و این یک هشدار جدی برای مدیریت سلامت کشور است.

طرح دارویار و تجهیزیار هر چند در زمان خودش طرح بدی نبود، اما اجرای نادرست این طرح‌ها و جبران نشدن مابه‌التفاوت ارز ترجیحی با ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی در نهایت موجب شد تا پرداخت از جیب مردم به طور قابل‌ملاحظه‌ای افزایش یابد.

محمدرضا ظفرقندی در نامه‌اش به رئیس‌جمهور با اشاره به لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ کل کشور آورده‌است: در این لایحه که از سوی دولت به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده بر خلاف توافق صورت گرفته امکان حذف ارز ترجیحی دارو و ملزومات مصرفی پزشکی که در حال حاضر با نرخ ۲۸هزارو۵۰۰ تومان تخصیص می‌یابد، پیش‌بینی شده‌است. این در حالی است که وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی به عنوان تولیت نظام سلامت کشور مکرر و به صورت رسمی مراتب مخالفت خود را با این رویکرد اعلام کرده‌است.

وزیر بهداشت با اشاره به اینکه تجربه اجرای ناموفق طرحهای «دارویار و تجهیزیار» که در پی افزایش نرخ ارز از ۴هزارو ۲۰۰ تومان به ۲۸هزارو ۵۰۰ تومان به اجرا درآمد به طور عملی نشان داد که این سیاست نه‌تنها به کنترل هزینه‌های درمانی و رضایت عمومی منجر نشد، بلکه به طور محسوس موجب افزایش پرداختی از جیب مردم در حوزه سلامت شد. افزون بر این یکی از چالش‌های جدی این طرح‌ها عدم تخصیص به موقع ارز و نیز تأمین‌نشدن کامل اعتبارات مورد نیاز در مقاطع مختلف سال بوده که خود پیامدهای منفی متعددی را برای بیماران و مراکز درمانی به همراه داشته‌است.

ظفرقندی در ادامه تأکید کرده‌است: بی‌تردید تداوم این رویکرد و به ویژه افزایش نرخ ارز دارو و ملزومات پزشکی از ۲۸هزارو ۵۰۰ تومان به ارز توافقی می‌تواند هزینه‌های سنگین و جبران‌ناپذیری را در حوزه سلامت به مردم شریف ایران تحمیل کند؛ امری که به صراحت با سیاست‌های کلی سلامت ابلاغی مقام معظم رهبری(مدظله العالی) و همچنین با رویکرد ارزشمند

> مدیر کل داروی سازمان غذا و دارو: «اکنون بانک مرکزی ارز را می‌دهد، اما در زمینه انتقال ارز به شرکت‌های تأمین‌کننده مواد خارجی مشکل داریم؛ ذخیره دارو در کارخانه‌ها، شرکت‌های پخش و داروخانه‌ها باید سه تا چهار ماه باشد، اما ذخیره در کارخانه زیر یک ماه، در پخش‌ها زیر دو ماه و در داروخانه‌ها زیر سه ماه است. در چنین شرایطی نگرانی از تأمین دارو را برای مردم داریم

و مورد تأکید جناب عالی مبنی بر ضرورت جلوگیری از افزایش هزینه‌های درمانی مردم در تعارض آشکار قرار دارد.

وزیر بهداشت در پایان از رئیس‌جمهور خواست دستور دهد سازمان برنامه و بودجه کشور در فرآیند بررسی لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ در مجلس شورای اسلامی کماکان استمرار تخصیص ارز مورد نیاز حوزه سلامت با نرخ ۲۸هزارو ۵۰۰ تومان را به منظور حفظ دسترسی عادلانه مردم به دارو و خدمات درمانی پیگیری و مورد حمایت قرار دهد.

قیمت و دسترسی دارو با قیمت و دسترسی به ارز ارتباط مستقیم دارد. حدود سه هفته پیش بود که حسینعلی شهریاری، رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس در خصوص آخرین وضعیت ذخایر دارویی کشور گفت: «آخرین ارزیابی‌ها نشان می‌دهد با وجود آنکه منابع ارزی مورد نیاز صنعت دارو توسط دولت تأمین شده، روند تأمین دارو در کشور به‌دلیل مشکلاتی در انتقال ارز و محدودیت‌هایی که برخی شرکت‌های خارجی در فروش دارو و مواد اولیه اعمال کرده‌اند با اختلال جدی مواجه شده‌است.» به گفته وی در حال حاضر ۵۷۵ قلم دارو و ۱۶۷ قلم ماده اولیه فقط برای حدود دو ماه آینده موجودی دارند.

شهریاری تأکید کرد: «در صورت ادامه‌دار بودن اختلال انتقال ارز و عدم همکاری برخی شرکت‌های دارویی خارجی، احتمال کاهش ذخایر حدود ۵۵۰ قلم داروی حیاتی وجود دارد؛ داروهایی که بخش قابل توجهی از آنها مورد استفاده بیماران صعب‌العلاج، خاص و پیوندی است.»

بنا به تأکید رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس در تأمین برخی داروهای خاص مانند فاکتور ۱۳ برای بیماران هموفیلی و همچنین برخی داروهای پیوند کلیه با کمبود جدی مواجه شده‌ایم.

رئیس سازمان غذا و دارو هم پیش از این در خصوص میزان ذخایر دارویی کشور گفته بود: «یکی از وظایفی که به عهده سازمان غذا و دارو گذاشته شده و به سختی درحال انجام است، تأمین ذخایر استراتژیک دارو برای کشور است، تکلیف شده که شش ماه ذخایر دارو و تجهیزات پزشکی برای کشور آماده شود، اما دارو و تجهیزات مانند کالاهای اساسی نیست که سیلو داشته باشد که در مواقع ضروری آن را آزاد کنیم، بلکه اگر به موقع ارز پرداخت شود، شرکت‌ها ذخایر مناسبی برای کشور ایجاد می‌کنند ما اقداماتی انجام داده‌ایم، اما با توجه به مشکلات انتقال ارز هنوز بخشی از این ذخایر تأمین نشده‌است.»

به گفته اکبر عبداللهی اصل، مدیر کل دارو سازمان غذا و دارو ۱۹۵ قلم دارو نیز داریم که ذخایر آن زیر یک ماه و ۳۶۰ قلم دارو موجودی ذخایر زیر دو ماه و ۲۷۰ قلم موجودی زیر سه ماه دارند.

طبق توضیحات وی فلسفه ایجاد ذخیره استراتژیک این است که دارو در شرایط باثبات برای شرایط که ثبات وجود ندارد ذخیره شود، این در حالی است که اکنون در شرایط بدی در صنعت دارو از لحاظ ارزی و ریالی قرار داریم.

مدیر کل داروی سازمان غذا و دارو با اشاره به اینکه مشکلات حوزه صنعت دارو شامل دو دسته کمبود نقدینگی و ریالی و همچنین تخصیص و انتقال ارز است، تصریح کرد: «اکنون بانک مرکزی ارز را می‌دهد، اما در زمینه انتقال ارز به شرکت‌های تأمین‌کننده مواد خارجی مشکل داریم؛ ذخیره دارو در کارخانه‌ها، شرکت‌های پخش و داروخانه‌ها باید سه تا چهار ماه باشد، اما ذخیره در کارخانه زیر یک ماه، در پخش‌ها زیر دو ماه و در داروخانه‌ها زیر سه ماه است. در چنین شرایطی نگرانی از تأمین دارو را برای مردم داریم.»

گزارش ۲

مهسا گربندی

گزارش «جوان» از محبوب‌ترین گردهمایی معنوی جوانان ایران

دهه هشتادی و نودی‌ها پیشتاز اعتکاف

اعتکاف امسال با رشد ۳۰درصدی در تعداد مساجد و جمعیت شرکت‌کنندگان و همچنین با حضور خیره‌کننده بیش از نیم‌میلیون دانش‌آموز، به کانونی برای نمایش اقتدار نرم جامعه اسلامی تبدیل شد

اعتکاف به پایان رسید اما صحنه باشکوهی را از خود به جا گذاشت، صحنه‌ای از جمعیتی که بار دیگر ثابت کرد ریشه‌های معنویت در جامعه ایران، زنده، جاری و رو به گسترش است. آن هم درست در روزگاری که برخی نگاه‌های بدبینانه از افول دینداری سخن می‌گویند و نشانه‌هایی سطحی را به‌عنوان سند می‌آورند! بدون شک، حضور سه روزه بیش از ۱/۵ میلیون نفر در مساجد سراسر کشور، روایت زنده‌ای از عطش معنوی مردم دارد؛ از دانش‌آموزانی که با شوقی کودکانه اما عمیق راهی مسجد شدند تا جوانان و میانسالانی که در اوج دغدغه‌های زندگی روزمره، سه روز را به خلوت با خدا اختصاص دادند.

حمیدرضا نیک‌عهد | جوان

طبق آمار اعلام شده، اعتکاف امسال با رشد ۳۰درصدی در تعداد مساجد و جمعیت شرکت‌کنندگان و همچنین با حضور خیره‌کننده بیش از نیم‌میلیون دانش‌آموز، به کانونی برای نمایش اقتدار نرم جامعه اسلامی تبدیل شد. اقتداری که نه در ابزارهای سخت، بلکه در ایمان و همبستگی مردمی جلوه کرد. چنین حضور گسترده‌ای نشان داد که نسل جدید نه‌تنها از ارزش‌های دینی فاصله نگرفته، بلکه با عطشی عمیق و آگاهانه به سوی فطرت الهی کشانده شده‌است.

■ ایمان زنده در دل جامعه

گاهی تحلیل‌های سطحی و بی‌پایه برخی، درباره دین و ایمان مردم داغ می‌شود و می‌خواهند در جایگاه کارشناس بنشینند و از حال‌وهوای جامعه، برداشت‌های روان‌شناسانه و جامعه‌شناسانه ارائه کنند. آنها که نگاهشان همیشه به نیمه خالی لیوان است، مدام از افول دینداری می‌گویند و معتقدند معنویت دیگر جایگاهی در زندگی روزمره ندارد! آنها، برای اثبات ادعاهایشان نیز مثال‌هایی می‌آورند، مثال‌های چون ظاهر جوانان در خیابان‌ها یا صفوف خلوت برخی مساجد. اما در برابر این نگاه بدبینانه، رهبر انقلاب بارها یادآور شده‌اند که اگر می‌خواهید روحیه معنوی ملت ایران را بشناسید، باید به صحنه‌های واقعی ایمان جمعی نگاه کنید؛ شب‌های قدر، محرم و صفر، پیاده‌روی اربعین و مراسم اعتکاف.

آمار اعتکاف امسال، به روشنی نشان داده که بیش از ۱/۵ میلیون نفر سه روز از زندگی روزمره فاصله گرفتند و میهمان خانه خدا شدند، اما این تنها بخشی از واقعیت جامعه است، چراکه بسیاری دیگر می‌خواستند در این مراسم شرکت کنند، اما بنا به دلایل مختلف، امکان حضور نداشتند. مانند مادرانی که باید خانه را اداره می‌کردند، دانش‌آموزان و دانشجویانی که درگیر درس بودند، یا کارمندان و کارگرانی که مرخصی نداشتند، حتی سربازانی که در مرزها ایستاده بودند که خدمت کنند یا بیمارانی که توان روزه‌داری نداشتند، بنابراین اگر همه اینها را در نظر بگیریم، تازه می‌توانیم عمق معنویت جاری را در جامعه درک کنیم.

■ رشد چشمگیر معتکفان

چه از نگاه عینی و چه بر اساس آمار رسمی، اعتکاف امسال در هر مسجد با افزایش چشمگیر جمعیت همراه بوده‌است. حجت‌الاسلام محمدباقر تکیه‌ای، قائم‌مقام ستاد اعتکاف کشور با تأیید این رشد، توضیح داد که شمار شرکت‌کنندگان از حدود یک‌میلیون و ۲۵۰ هزار نفر در سال گذشته به ۱/۵ میلیون نفر در سال جاری رسیده است و نکته مهم‌تر اینکه نزدیک به یک‌میلیون نفر از این جمعیت را نوجوانان و جوانان تشکیل دادند.

به گفته او، تعداد مساجد میزبان نیز رشد قابل‌توجهی داشته و از حدود ۹هزارو ۷۰۰ باب در سال گذشته، امسال با افزایشی ۳۰ درصدی روبه‌رو شده‌است. تکیه‌ای همچنین تأکید کرد که اعتکاف، همچون محرم و دیگر آیین‌های مذهبی، یک حرکت مردمی است و نمی‌توان ابعاد آن را با دقت ریاضی اندازه گرفت، همان‌طور که کسی نمی‌تواند شمار دقیق هیئت‌ها و عزاداران را در یک شهر مشخص کند.

او برای روشن‌تر شدن موضوع مثالی آورد: «بسیاری از مساجد تلاش کرده‌اند همه مشتاقان را بپذیرند، حتی فراتر از ظرفیت ثبت‌نام. در برخی مناطق روستایی و شهرستان‌ها نیز اساساً فرآیند ثبت‌نام وجود ندارد و مردم طبق سنت هر ساله به مسجد می‌روند. بنابراین، آمارهای رسمی تنها بخشی از واقعیت را نشان می‌دهد و حضور معنوی مردم فراتر از آن چیزی است که در گزارش‌ها ثبت می‌شود.»

■ حضور گسترده دانش‌آموزان

حضور گسترده دانش‌آموزان در این آیین معنوی نیز تصویری تازه از پیوند نسل نو با سنت‌های دینی ارائه داد. بر اساس آمار رسمی، بیش از ۵۶۰ هزار دانش‌آموز دختر و پسر در طرح سراسری اعتکاف شرکت کرده‌اند، رقمی که به گفته مسئولان وزارت آموزش و پرورش، با تکمیل آمارها از مرز ۶۰۰ هزار نفر نیز فراتر خواهد رفت.

صادق حسین‌زاده ملکی، معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش در این رابطه توضیح داده که چنین حضور گسترده‌ای، حاصل برنامه‌ریزی دقیق و استفاده از ابزارهای نوین بوده است: «پیش‌ثبت‌نام دانش‌آموزان در ماه‌های آذر و دی از طریق سامانه «نورینو» انجام شد، سامانه‌ای که امکان مدیریت ثبت‌نام، ارتباط با دانش‌آموزان و اطلاع‌رسانی منظم را فراهم کرد.» او همچنین بیان کرد علاوه بر دانش‌آموزانی که در قالب برنامه‌های متمرکز اعتکاف دانش‌آموزی حضور داشتند، شمار زیادی نیز همراه خانواده‌هایشان در مساجد شرکت کردند و به جمع معتکفان پیوستند.

حسین‌زاده ملکی همچنین بیان کرد: «برای اولین‌بار با راه‌اندازی سامانه آنلاین اعتکاف دانش‌آموزی به دانش‌آموزان امکان ثبت‌نام و عضویت در گروه‌ها و کانال‌های مرتبط به صورت برخط داده شد. این سامانه نقش کلیدی در برقراری ارتباط مستمر با شبکه دانش‌آموزی و انتقال محتوای آموزشی و فرهنگی ایفا کرد.»

■ نسل نو و عطش معنویت

بی‌تردید این بار، اعتکاف به صحنه‌ای برای نمایش عطش معنوی نوجوانانی بود که با شوقی تازه راهی مساجد شدند. حجت‌الاسلام صالحی، معاون جوانان و نوجوانان ستاد مرکزی اعتکاف، با اشاره به سهم قابل‌توجه دانش‌آموزان و جوانان در آمار امسال این مراسم پرفیض گفت: «بر اساس پایش‌های ملی، آیین اعتکاف سال جاری با شکوهی مضاعف و مشارکت حماسی جوانان متدین در همه استان‌ها برگزار شد، این حضور نشان‌دهنده عطش عمیق نسل جدید برای بازگشت به فطرت الهی و تقویت بنیه‌های ایمانی است.» او بیان کرد که اعتکاف ۱۴۰۴ به کانون تجلی هویت‌طلبی معنوی نوجوانان تبدیل شده و استقبال دهه نودی‌ها و دانش‌آموزان فراتر از پیش‌بینی‌های آماری بوده است. حجت‌الاسلام صالحی این حضور پرشور را باطل‌السحر دسیسه‌های رسانه‌ای دانست که می‌کوشیدند فاصله میان نسل جدید و ارزش‌های دینی را القا کنند. او همچنین اعتکاف را «مظهر اقتدار نرم جامعه اسلامی» در برابر تهدیدات فرهنگی معرفی کرد: «برنامه‌ریزی‌های نوین ستاد در قالب اعتکاف‌های تخصصی، بستری برای شکوفایی استعدادهای معنوی و تقویت روحیه استقامت در میان نوجوانان فراهم کرده‌است.»

■ بیانیه اتحاد و استقامت

عصر روز گذشته، بیانیه پایانی اعتکاف ۱۴۰۴ سراسر کشور در مسجد امام حسن عسکری(ع) قم قرائت شد، متنی که به‌عنوان جمع‌بندی این آیین معنوی، بر ابعاد فردی، اجتماعی و تمدنی اعتکاف تأکید داشت. در این بیانیه آمده‌است: «اعتکاف نشانه‌ای روشن از جهت‌گیری صحیح معنوی ملت ایران است؛ حرکتی برخاسته از متن مردم که پیوند ناگسستنی ملت ایران با ایمان، معنویت و ارزش‌های الهی را به‌روشنی به نمایش می‌گذارد. آیین اعتکاف امسال با رشد قابل‌توجه حضور جوانان و نوجوانان همراه بوده و جلوه‌ای امیدبخش از اقبال نسل نو به معنویت را رقم زده است؛ تا آنجا که اعتکاف امروز به محبوب‌ترین گردهمایی معنوی جوانان و نوجوانان ایران اسلامی تبدیل شده‌است.»

بیانیه همچنین با اشاره به شعار سال جاری «اعتکاف، معنویت، اتحاد و استقامت»، اعتکاف را یکی از اثرگذارترین بسترهای هم‌افزایی اجتماعی دانست که نقشی مهم در تقویت اتحاد، انسجام و روحیه استقامت ایفا می‌کند.

در بخش دیگری از متن، اعتکاف به‌عنوان «اعلام برائت عملی از تمدن مادی‌گرای غرب» و بازگشت آگاهانه انسان به هویت توحیدی معرفی شد، انتخابی که فاصله گرفتن از الگوهای بیگانه و بازگشت به فطرت الهی را معنا می‌بخشد.

بیانیه پایانی همچنین اشاره کرد که استمرار این حالات معنوی در زندگی فردی و اجتماعی، به‌ویژه در میان جوانان، می‌تواند موتور محرک پیشرفت ایران اسلامی باشد.

همچنین وعده دیدار بعدی معتکفان، برپایی مراسم احیای نیمه شعبان در مساجد سراسر کشور اعلام شد، گردهمایی‌ای که هدف آن تثبیت حالات معنوی اعتکاف و تداوم این پیوند نورانی در آستانه ولادت حضرت حجت(عج) عنوان شده‌است.

در پایان این متن نیز، ضمن قدردانی از رهبر معظم انقلاب، مراجع تقلید، خادمان اعتکاف، مبلغین، مربیان، هیئت‌های امنای مساجد و همه نهادهای هم‌افزا، از خداوند متعال مسئلت شد که این نهضت معنوی روزبه‌روز پربارتر گردد و آثار آن در اعتلای نظام اسلامی ماندگار بماند.

از شهر

صادق پارسا

شورا در گیر دعوای سیاسی به‌علاوه بی‌سوادی مالی!

شورای شهر که خودش حسابرس شهرداری را انتخاب کرده، حالا حاضر نیست گزارش همان حسابرس را حتی به‌صورت مشروط بپذیرد

آنچه در صحن علنی شورای شهر تهران رخ داد، بیش از آنکه یک اختلاف‌نظر فنی درباره یک گزارش حسابرسی باشد، تصویری نگران‌کننده از نحوه مواجهه نهاد ناظر شهری با مفهوم «شفافیت» و «پاسخ‌گویی» را به نمایش گذاشت. شورایی که خود حسابرس را انتخاب کرده، حالا حاضر نیست گزارش همان حسابرس را در قالب مشروط بپذیرد؛ تصمیمی که پرسش‌های جدی درباره منطق نظارتی شورا، پیامدهای حقوقی آن و نسبت این رفتار با منافع عمومی ایجاد کرده‌است.

■ گزارش مشروط؛ ابزار شفافیت یا بهانه‌ای برای رد؟

گزارش حسابرسی شرکت «پیام‌رسا» که مربوط به عملکرد مالی یک سال گذشته این مجموعه بود، از سوی حسابرس منتخب شورا به‌صورت «مشروط» ارائه شد. در ادبیات حرفه‌ای حسابرسی، گزارش مشروط نه به‌معنای رد کامل صورت‌های مالی است و نه نشانه قطعی از فساد؛ بلکه بیانگر آن است که در کنار قابل‌اتکا بودن تصویر کلی مالی، ابهاماتی وجود دارد که باید اصلاح یا شفاف‌سازی شود. با این حال، شورا نه‌تنها وارد بررسی کارشناسی این ابهامات نشد، بلکه در اقدامی کم‌سابقه، اصل گزارش را نپذیرفت.

■ بدهی‌های قدیمی، هزینه تصمیم امروز

نکته قابل‌تأمل آن است که بخش مهمی از دلایل مشروط شدن گزارش، به بدهی‌ها و رویدادهایی بازمی‌گشت که اساساً مربوط به سال‌های گذشته و به‌طور مشخص حوالی سال ۱۳۹۲ بوده و ارتباط مستقیمی با دوره مالی مورد حسابرسی نداشته‌است. با وجود این ، رد گزارش حسابرس عملاً به این معناست که شهرداری و شرکت پیام‌رسا، دیگر تکلیف مشخصی برای پیگیری و تعیین‌تکلیف این بدهی‌ها، از جمله بدهی‌های مطرح‌شده به صداوسیما، نخواهند داشت؛ نتیجه‌ای که منتقدان آن را نوعی «پاک شدن صورت‌مسئله» می‌دانند.

■ اعتراض صریح به «بی‌سوادی مالی» در صحن شورا

در جریان بررسی این گزارش، محمد آخوندی، رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران، صراحتاً از «بی‌سوادی مالی» برخی اعضای شورا انتقاد کرد؛ اظهارنظری کم‌سابقه که فضای صحن را ملتهب‌تر کرد. آخوندی تأکید داشت که گزارش حسابرسی مبتنی بر رویدادهای همان سال مالی تنظیم‌شده و نمی‌توان ایرادات انباشته‌شده از سال‌های گذشته را بهانه‌ای برای رد کلی گزارش دانست. او همچنین هشدار داد که اگر حسابرسی به یک فرآیند تشریفاتی تقلیل یابد، عملاً فلسفه نظارت مالی شورا زیر سؤال می‌رود. بر اساس توضیحات ارائه‌شده، یکی از محورهای اصلی مشروط شدن گزارش، رقمی در حدود ۲۰ میلیارد تومان بوده که ریشه آن به سال‌های قبل بازمی‌گردد. علاوه بر این، عدم ثبت برخی قراردادها در سامانه شفافیت و رعایت‌نشدن بعضی الزامات قانونی، از دیگر ایرادات مطرح‌شده در گزارش بوده‌است؛ ایراداتی که بیش از آنکه حسابرسی را بی‌اعتبار کند، زنگ خطر ضعف‌های مدیریتی و نظارتی را به صدا درمی‌آورد.

■ رأی‌گیری پرحاشیه و شکاف آشکار میان اعضا

با این حال، تصمیم نهایی شورا مسیر دیگری را طی کرد. در رأی‌گیری انجام‌شده، گزارش حسابرس با رأی مثبت تعدادی از اعضا از جمله مهدی چمران، علوی، محمد آخوندی، معدنی‌پور، آقامیری، پیرهادی و نادعلی همراه شد، اما در مقابل، گروهی دیگر از اعضای شورا شامل کاشانی، قائمی، امانی، اقراریان، شربیانی، نجفی، سلیمانی و شمس‌احسان، از رأی‌دادن به این گزارش خودداری کردند. همین شکاف آشکار در صحن شورا، به‌خوبی نشان‌دهنده اختلاف‌نظر جدی بر سر نحوه مواجهه با گزارش‌های حسابرسی و تعریف مسئولیت نظارتی است.

■ وقتی نظارت مالی تشریفاتی می‌شود

اگر شورا نسبت به کیفیت یا محتوای گزارش حسابرس تردید داشت، راهکارهای حرفه‌ای مشخصی پیش‌رو بود؛ آنها می‌توانستند درخواست توضیحات تکمیلی، ارجاع گزارش به کمیسیون تخصصی، یا حتی گسترش دامنه حسابرسی را بدهند، اما رأی منفی به اصل گزارش، آن هم بدون ارائه توضیح شفاف به افکار عمومی، این شائبه را تقویت می‌کند که مسئله اصلی نه نگرانی از دقت حسابرسی، بلکه نارضایتی از نتایج آن بوده‌است.

■ حذف تکلیف به جای رفع ابهام

از زاویه‌ای دیگر، این رویکرد نوعی تناقض در مسئولیت‌پذیری نهادی را برجسته می‌کند. شورایی که حسابرس را انتخاب می‌کند، چارچوب مأموریت او را تعیین می‌کند و دسترسی‌های لازم را فراهم می‌آورد، طبیعتاً باید مسئولیت نتایج را نیز بپذیرد؛ حتی اگر این نتایج خوشایند همه اعضا نباشد. رد گزارش حسابرس منتخب، بدون مسیر جایگزین مشخص، این پرسش را ایجاد می‌کند که مرجع نهایی تشخیص سلامت مالی در مدیریت شهری دقیقاً کجاست؟ نکته قابل‌تأمل دیگر، پیامد عملی این تصمیم است. طبق گزارش حسابرس، تکالیفی مشخص برای شرکت پیام‌رسا در نظر گرفته شده بود تا ابهامات مالی برطرف شود، اما با رد کلی گزارش، عملاً همان تکالیف نیز از دستور کار خارج شد. تصمیمی که به‌زعم برخی ناظران، نه‌تنها کمکی به شفافیت نمی‌کند، بلکه می‌تواند زمینه‌ساز تکرار همین ابهامات در سال‌های آینده شود.

■ شفافیت در شعار و تردید در عمل

در نهایت، آنچه بیش از همه برجسته است، فاصله میان شعارهای پررنگ شفافیت و عملکرد واقعی در صحن شورا است. افکار عمومی حق دارند بدانند آیا اولویت شورای شهر، حل ابهامات مالی و دفاع از منافع شهروندان است یا گرفتار شدن در ملاحظات سیاسی و اختلافات درون‌ساختاری. پرسشی که پاسخ به آن، نه در بیانیه‌ها، بلکه در تصمیم‌هایی از جنس همین رأی‌گیری‌ها روشن می‌شود.

به خیر تو امید نیست!

ادامه از صفحه اول

در چنین زمینه و با چنین سوابقی، تهدید رئیس‌جمهور امریکا به «حمایت از معترضان» بیش از آنکه نشانه همدلی و همراهی باشد، ادامه همان سیاست قدیمی فشار و مداخله ماجراجویانه است؛ سیاستی که بارها آزموده شده و هر بار نتیجه‌اش بی‌ثباتی، خشونت و رنج بیشتر برای مردم منطقه بوده‌است. از عراق و افغانستان گرفته تا لیبی، هر جا امریکا با شعار نجات مردم وارد شد، ویرانی و آشوب و تروریسم به‌جا گذاشت و پس از غارت منابع و منافع با خیال راحت عقب نشست.

امید بستن به امریکا، نه ساده‌لوحی سیاسی که نوعی بی‌حافظگی و حماقت تاریخی است. ملتی که کودتا، تحریم، ترور و تحقیر را تجربه کرده، خوب می‌داند که آزادی و تغییر، کالای وارداتی نیست که با جنگنده و ناو هواپیمابر برسد. اگر قرار است تغییری رخ دهد، تنها از مسیر اراده داخلی، گفت‌وگو، اصلاح و مسئولیت‌پذیری می‌گذرد؛ نه از دهان کثیف سیاستمداری که سابقه‌اش در ایران، چیزی جز دخالت و دشمنی نبوده‌است. حرف‌های امروز واشنگتن، با هر لحن و ادعایی، راه به جایی نخواهد برد، چراکه مردم ایران، امریکا را نه از شعارهای پوچ و توئیت‌های دولتمردانش، که از کارنامه‌سیاه و پرخونش می‌شناسند!